

Leen de Vos

Zwartbleeschapen op de Blakervelderhoeve

Lakenvelderrunderen in het natuurgebied

De Blakervelderhoeve in Roden

De liefde voor de oud-Hollandse huisdierrassen bracht Wim Ram en Tessa Takkebos naar het Drentse Roden. Daar hebben ze een bedrijf met zeldzame rassen, de Blakervelderhoeve. De twintig Groninger blaarkoppen en vijftientwintig Lakenvelders vormen er de hoofdmoot.

Aan de rand van het Drentse Roden ondernemen Wim Ram en Tessa Takkebos op een inmiddels flink gegroeid boerenbedrijf met zeldzame rassen. Ze zijn liefhebbers van onze oude Nederlandse huisdierrassen. Naast een toompje Barnevelder kippen en een kudde van zestien Zwartbleeschapen is er vooral rundvee.

De rundveestapel van Wim Ram en Tessa Takkebos op de Blakervelderhoeve bestaat uit ongeveer tachtig runderen die tot het Groninger blaarkopras en Lakenvelderras behoren, inclusief het jongvee. In de zomermaanden grazen de dieren in diverse natuurgebieden. In de winter worden alle dieren naar huis gehaald en in een aantal loopstallen gehuisvest.

Wankele basis

Wim Ram heeft geen agrarische achtergrond. Zijn ouders zaten in de recreatie en zelf volgde hij een opleiding tot timmerman. Hij werkte eerst een aantal jaren in de bouw. Maar al snel daarna werkte hij als onderhoudsman en veeverzorger op het Landgoed Nienoord in Leek. Het is daar waar zijn liefde voor het vee ontstond en dan in het bijzonder voor de oud-Hollandse huisdierrassen. Hij wilde daar graag mee verder. Maar hoe?

Hij begon op een klein boerderijtje met enkele dieren. Vijf jaar geleden kreeg hij de kans om de huidige boerderij te huren. Dat bood meer mogelijkheden, ook al is het van tijdelijke aard. De huidige locatie

is namelijk in beeld voor een nieuwbouwproject. Dat betekent dat de huur steeds voor een jaar wordt verlengd. Dat is een erg wankele basis. Ze kijken dan ook regelmatig of er in de omgeving iets geschikts vrijkomt. Maar dat valt wat tegen.

Sinds kort is hun hoop gevestigd op de leegstaande boerderij van het Landgoed Nienoord met huur van de bijbehorende zesendertig hectare landerijen. Inmiddels hebben ze een goed doortimmerd bedrijfsplan ingediend en toegelicht. Mocht dit project doorgang vinden, dan biedt dat de nodige vastigheid en meer mogelijkheden.

Verschuiving van werk

Naast het werk op de boerderij werkt Wim nog in het veetransport. Maar met de uitbreiding van de veestapel wordt dat langzaam maar zeker wat afgebouwd.

Hij begon vijf jaar geleden met twintig stuks rundvee en inmiddels omvat de veestapel nu zo rond de twintig Groninger blaarkoppen en ongeveer vijftientwintig Lakenvelder runderen. Beide rassen in zowel de rode als de zwarte kleur. Daarnaast is er nog het nodige jongvee.

Blakervelderhoeve

Blakervelderhoeve

Nieuwsgierige blikken van de jonge Blaarkoppen

Blakervelderburger

Voor de Blakervelderhoeve is het behoud van natuur van groot belang. Daarom werken Wim en Tessa graag samen met Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer. Met die organisaties zijn begrazings- en samenwerkingscontracten opgesteld. Die samenwerking loopt al een aantal jaren tot volle tevredenheid. Voor het begrazen is ongeveer zestig hectare natuurterrein beschikbaar, zowel natuurgebied als land van particulieren. Voor de winning van wintervoeder huren ze vijftien hectare van het waterschap Hunze en Aa. De eerste snee wordt benut voor het laten maken van hun eigen grasbrok. De rest is bestemd voor kuilvoer en hooi. Zo zijn ze wat hun voederwinning betreft zelfvoorzienend.

Bij een deel van de kudde loopt momenteel een stier. Een ander deel van de koeien wordt in februari geïnsemineerd. De gemiddelde leeftijd van de moederdieren is vrij hoog: ruim acht jaar. De oudste koe op stal is veertien jaar. De kalveren blijven zeven tot acht maanden bij hun moeder. Door jaarlijks vijf à zes vaarskalveren per ras aan te houden, breidt de veestapel zich

langzaam maar zeker steeds verder uit. De overige vaarskalves worden verkocht.

De stierkalveren, die evenals de rest van de runderen in de zomermaanden in de natuurgebieden lopen, hebben na een halfjaar een geslacht gewicht van ruim tweehonderd kilo. Dan worden ze door een plaatselijke slager geslacht. Gemiddeld is dat twee stiertjes per maand. Het vlees wordt in de eigen boerderijwinkel en op streekmarkten verkocht. Ook in een van de plaatselijke restaurants staat de 'Blakervelderburger' op de menukaart.

Uitnodigend en transparant

Voor het promoten van het bedrijf organiseren Wim en Tessa open dagen. Deze worden druk bezocht. In het voorjaar zijn de lammetjesdagen een groot succes. Daarnaast trekken de staldiners per keer meestal zo'n zeventig deelnemers. Via nieuwsbrieven wordt de omgeving op de hoogte gehouden van de activiteiten op de boerderij en aangekondigd wanneer er weer geslacht wordt.

Door de openheid van het bedrijf, de mensen mogen de dieren zowel in de stal

als in de natuurgebieden bezichtigen, neemt de belangstelling voor het vlees nog steeds toe. Tijdens deze bezoeken kan men kennismaken met de bedrijfsvoering, die diervriendelijk en maatschappelijk verantwoord is. Dat heeft er zelfs toe geleid dat er nu al acht koeien, door zowel bedrijven als particulieren zijn geleased.

Gezond vlees

Doordat de runderen in de zomer in natuurgebieden grazen en 's winters grasbrok krijgen, is het vlees van de Groninger blaarkoppen en Lakenvelders die voor honderd procent met gras zijn gevoerd. Het is bovendien van biologische kwaliteit.

Onderzoek heeft aangetoond dat vlees van dieren die zich op die grassen ontwikkelen, een hoger gehalte aan zowel CLA (geconjugeerd linolzuur) als vitamine A en E hebben en twee tot vier keer meer omega 3-vetzuren dan gangbaar geproduceerd vlees. Daarvan wordt aangenomen dat het de kans op hoge bloeddruk en hartproblemen vermindert. Al met al een gezond en duurzaam bedrijf. ●